

Informe emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb una reclamació contra la denegació de l'accés al registre d'accessos a la història clínica

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació presentada contra la denegació d'una sol·licitud d'accés al registre d'accessos a la història clínica.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, emeto el següent informe.

Antecedents

1. En data 7 de juliol de 2023, una persona presenta una sol·licitud davant una entitat en què sol·licita que se li faciliti "informació/còpia" de les seves dades personals en l'àmbit de la salut.

2. En data 22 d'agost de 2023, aquesta mateixa persona presenta una reclamació contra l'entitat davant aquesta Autoritat per la desatenció del seu dret d'accés, en què manifesta el següent:

"Quiero un informe de trazabilidad de mis datos. Presenté la solicitud el 7/7/23 y no han contestado."

Aquesta reclamació va donar lloc al procediment de tutela de drets núm. PT 92/2023.

3. En data 24 d'agost de 2023, l'entitat resol la sol·licitud abans esmentada en els termes següents:

"En relació amb el vostre escrit (...), en què sol·liciteu la traçabilitat de les vostres dades, us comunico que tots els accessos s'han realitzat amb una finalitat assistencial i que, per tant, estan justificats.

(...) us enviem adjunta la relació dels accessos a la vostra història clínica."

D'acord amb el que consta a l'expedient tramès, la informació lliurada a la persona sol·licitant comprèn una taula en què s'indica l'origen de l'accés, el mòdul, la data d'accés i l'hora, la categoria professional, el nom del centre i una breu justificació de l'accés, per al període comprès entre l'7/07/2021 i el 7/7/2023.

4. En data 30 d'agost de 2023, la persona sol·licitant presenta una reclamació davant la GAIP per denegació de l'accés a la informació pública sol·licitada.

En el seu escrit, manifesta que la informació lliurada no comprèn la identificació dels professionals que han accedit a la seva història clínica.

5. En data 5 d'octubre de 2023, la GAIP tramet la reclamació a l'entitat requerint-li l'emissió d'informe en què fonamenti les seves posicions, així com l'expedient complet relatiu a la sol·licitud d'accés a la informació pública i la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés reclamat.
6. En data 10 d'octubre de 2023, la persona sol·licitant adreça un escrit a aquesta Autoritat en què comunica la informació que l'entitat li ha lliurat en relació amb la seva sol·licitud de 7/7/2023, sense cap altra manifestació al respecte.
7. En data 17 d'octubre de 2023, aquesta Autoritat adreça un escrit a la persona sol·licitant requerint-li si, a la vista de la documentació lliurada per l'entitat (informe de traçabilitat), considera que se li ha donat una resposta satisfactòria a la seva petició d'accés a la història clínica i, en cas contrari, requerint-li que exposi de forma detallada les raons del seu desacord.
8. En data 26 d'octubre de 2023, l'entitat respon el requeriment de la GAIP de data 5/10/2023, manifestant el següent:

“(…) ens és materialment impossible atendre aquest requeriment perquè a l'entitat reclamada no li consta la presentació de cap SAIP per aquesta persona amb aquest contingut, motiu pel qual ni aquesta Unitat d'Informació ha instruït o tramitat cap expedient administratiu de SAIP, ni el Director Gerent de l'entitat ha dictat cap resolució al respecte.
(…)”
9. En data 2 de novembre de 2023, la persona sol·licitant respon el requeriment d'aquesta Autoritat de data 17/10/2023, manifestant, entre d'altres qüestions, que “l'informe és incomplet, ja que li falten entrades; l'informe no proporcionava els noms de les persones que van accedir a les meves dades.”
10. En data 2 de novembre de 2023, la GAIP sol·licita informe a aquesta Autoritat, d'acord amb el que preveu l'article 42.8 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
11. En data 24 de novembre de 2023, la GAIP tramet a aquesta Autoritat l'informe de l'entitat reclamada en relació amb la present reclamació, en què amplia les manifestacions efectuades en data 26/10/23, en el sentit, bàsicament, de considerar que la competència per resoldre la petició formulada per la persona sol·licitant correspon a aquesta Autoritat.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades, entesa com qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona (article 4.1 del Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades, en endavant RGPD).

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades personals que constin en la informació sol·licitada.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades personals.

II

La reclamació s'interposa contra la denegació de l'accés a la identitat dels professionals que han accedit a la història clínica de la persona ara reclamant per al període comprès entre 7/07/2021 i 7/07/2023, corresponent a la informació lliurada per l'entitat reclamada.

Tal com consta en els antecedents d'aquest informe, l'entitat reclamada, a petició de la persona reclamant d'un informe de traçabilitat, li hauria lliurat un quadre extret del seu registre d'accessos en què consten els accessos efectuats a la seva història clínica per al període comprès entre el 7/7/2021 i el 7/7/2023, amb indicació de l'origen de l'accés, el mòdul, la data d'accés i l'hora, la categoria professional, el nom del centre i una breu justificació de l'accés. Ara bé, aquesta informació no abastava la identitat dels professionals que han efectuat els accessos.

Aquesta Autoritat ha tingut l'ocasió d'examinar amb anterioritat (entre d'altres, en els dictàmens CNS 53/2019, CNS 48/2021 o CNS 10/2022, o en els Informes IAI 4/2022, IAI 5/2022, IAI 3/2023 o IAI 37/2023, entre d'altres, que es poden consultar al següent [enllaç](#) al web de l'Autoritat), la possibilitat de comunicar informació del registre d'accessos a la història clínica dels pacients, en resposta a les sol·licituds formulades pels mateixos pacients, pels seus representants o per familiars o persones relacionades amb els pacients, als responsables del tractament (article 4.7 RGPD).

Seguint el criteri establert en aquests pronunciaments, fer notar que la persona reclamant tindria dret a conèixer la informació que sobre ella estigui tractant el responsable del tractament (en aquest cas, l'entitat reclamada), en els termes que preveu l'article 15.1 de l'RGPD.

En el present cas, la persona reclamant demana un informe de la traçabilitat dels accessos a la seva història clínica i, en relació amb aquests accessos, pretén conèixer la identitat dels professionals que els han efectuat.

L'RGPD reconeix el dret de la persona afectada a sol·licitar i a obtenir del responsable del tractament una còpia de les seves dades sotmeses a tractament, inclosa determinada informació sobre aquest tractament, com ara, als efectes que interessin, els "destinatariis" a qui s'hagin comunicat o es prevegin comunicar aquestes dades (article 15.1.c)).

Respecte a la possibilitat de considerar "destinatariis" de les dades els professionals de l'entitat reclamada, cal tenir present la definició que d'aquest concepte fa l'article 4.9 de l'RGPD.

Segons aquest precepte de l'RGPD, s'entén per "destinatari" "la persona física o jurídica, autoridad pública, servicio u otro organismo al que se comuniquen datos personales, se trate o no de un tercero. (...)".

L'element clau d'aquesta definició és la referència a l'existència d'una "comunicació de dades" i, en aquest sentit, com ha fet avinent aquesta Autoritat abastament, sembla evident que no pot considerar-se com a "comunicació de dades" els accessos del personal que presta serveis per al propi responsable (en el cas que ens ocupa, l'entitat reclamada), atès que aquest personal forma part del propi responsable i les dades del pacient no surten del control i de l'àmbit de gestió del propi responsable.

Vist això, els accessos a la història clínica d'un pacient que hagi dut a terme el personal, en aquest cas, de l'entitat reclamada no es poden considerar com una informació que formi part del dret d'accés previst a la normativa de protecció de dades (article 15.1.c) RGPD).

Per aquest motiu, no es podria concloure que la persona reclamant té dret a conèixer la identitat dels professionals que han accedit a la seva la història clínica en virtut de l'article 15 de l'RGPD.

Així ha estat reconegut també, si bé en un context diferent a l'ara examinat, en la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (Sala Primera) en l'assumpte C-579/21, en concloure que "(...) dicha disposición no consagra tal derecho en lo que respecta a la información relativa a la identidad de los empleados de dicho responsable que llevaron a cabo esas operaciones bajo su autoridad y de conformidad con sus instrucciones, a menos que esa información sea indispensable para permitir al interesado ejercer efectivamente los derechos que le confiere ese Reglamento y siempre bajo la condición de que se tengan en cuenta los derechos y libertades de esos empleados."

Ara bé, això no significa, com també s'ha recollit abastament en els pronunciaments citats d'aquesta Autoritat i especialment en el dictamen CNS 22/2023, que no existeixi una altra via diferent a l'exercici del dret d'accés de la persona interessada (article 15 RGPD) que permeti donar a les persones sol·licitants la informació sobre la traçabilitat dels accessos a la història

clínica, fins i tot, amb la indicació de la identitat dels professionals que hi han accedit. Qüestió a què ens referim tot seguit.

III

D'acord amb el que preveu l'article 5.1.a) de l'RGPD, qualsevol tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb la persona interessada.

En aquest sentit, el mateix RGPD estableix la necessitat de que concorri alguna de les bases jurídiques de l'article 6.1, entre les quals, cal destacar, la previst a l'apartat c), relativa a què el tractament "es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento".

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8.2 de l'LOPDGDD, el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquesta base jurídica de l'article 6.1.c) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Per la seva part, l'article 86 de l'RGPD disposa que "los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento."

La Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTC), té per objecte regular i garantir la transparència de l'activitat pública.

L'article 18 de l'LTC reconeix el dret de les persones a "accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda" (apartat 1).

L'article 2.b) de l'LTC defineix "informació pública" com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Per la seva part, l'article 53.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (RLTC), concreta que és informació pública objecte del dret d'accés "tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions."

La informació sol·licitada, referent a la traçabilitat dels accessos a la història clínica de la persona reclamant, formaria part de la informació que es conté en el registre o control d'accessos a les històries clíniques dels pacients, de què disposa el responsable del tractament. En la mesura que es tracta d'informació en poder de l'entitat reclamada, és "informació pública" als efectes de l'LTC i restaria, per tant, sotmesa al règim d'accés previst en aquesta normativa, que estableix, com a criteri general, que el dret d'accés a la informació

pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis (article 20 i següents).

En aquest sentit, i tractant-se d'informació que comprèn dades personals, cal aplicar les previsions dels articles 23 i 24 de l'LTC.

IV

Tenint en compte els termes en què es formula la sol·licitud d'accés, la informació reclamada no contindria dades mereixedores d'una especial protecció (article 9 RGPD), per la qual cosa resultaria d'aplicació al cas concret allò establert a l'article 24 de l'LTC, que disposa el següent:

“1. S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

- a) El temps transcorregut.
 - b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.
 - c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.
 - d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.
- (...).”

Fer notar que la informació sobre la traçabilitat dels accessos a la història clínica abasta un conjunt d'informació que va més enllà del que es pot entendre com a dades merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública del responsable del tractament, en els termes de l'article 24.1 de l'LTC i de l'article 70.2 del RLTC.

Ens referim, a banda de la informació sobre la identitat, el rang i la categoria professional dels professionals de l'entitat reclamada que hagin accedit, a altra informació com ara els accessos que s'han produït, la seva data i lloc o, si escau, el motiu pel qual s'accedeix a la història clínica.

A la vista d'això, no es pot considerar d'aplicació al present cas les previsions de l'article 24.1 de l'LTC, per la qual cosa l'accés a la dita informació requereix d'una ponderació prèvia entre l'interès públic en la divulgació de la informació i els drets de les persones afectades (article 24.2 LTC).

V

Als efectes de la ponderació exigida per l'article 24.2 de l'LTC, cal tenir en consideració la finalitat pretesa amb l'accés (article 24.2.b) LTC).

En aquest sentit, si bé l'article 18.2 de l'LTC disposa que l'exercici del dret d'accés "no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma", conèixer la motivació per la qual la persona reclamant desitja obtenir la informació, quan aquesta inclou dades personals, pot ser un element rellevant a tenir en compte.

La persona reclamant manifesta que l'informe de traçabilitat lliurat és incomplet i que no inclou la identitat dels professionals, sense més concreció.

Tot i no detallar els motius pels quals sol·licita accedir a la traçabilitat sobre els accessos a la dita història clínica, aquesta Autoritat ve considerant que, en atenció al context en què ens trobem i el tipus o la naturalesa de la informació sol·licitada, fàcilment es pot inferir en aquests casos que la finalitat pretesa pot respondre a la voluntat de comprovar possibles accessos indeguts per, si escau, exercir alguna acció o reclamació relacionada amb aquests accessos. És a dir, que pot dir-se que la finalitat de l'accés estaria relacionada amb la defensa dels seus interessos en tant que titular de la història clínica.

Sobre això, apuntar que el dret d'accés a la informació pública pot respondre, legítimament, a interessos particulars. En aquest sentit, l'article 22.1 de l'LTC, en exigir que els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública siguin proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció, fa esment a la presa en consideració, en l'aplicació d'aquests límits, de "les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació."

Fer notar, particularment, que els pacients atesos als centres sanitaris poden tenir un interès legítim en conèixer quins accessos s'han produït a la seva història clínica, atès que aquesta es configura com l'instrument principal de gestió de la informació del pacient, la qual cosa repercuteix en l'assistència sanitària que rep i, en definitiva, en el seu estat de salut.

Convé recordar, en aquest sentit, que la legislació d'autonomia del pacient regula un dret d'informació al pacient en termes força amplis (article 2.2 Llei 21/2000 i article 4 Llei 41/2002), en establir que aquest ha de poder disposar de tota la informació referida als diferents aspectes que repercuteixen en el seu tractament i, en definitiva, en la seva salut.

L'Autoritat ve considerant que aquest dret d'informació ampli englobaria, entre d'altres, conèixer quins professionals estan a càrrec i han intervingut en el procés assistencial, és a dir, conèixer quins professionals atenen un pacient i, per extensió, es pot considerar que inclouria conèixer quins professionals han accedit a la història clínica per dur a terme o participar en aquesta atenció o per realitzar les funcions previstes en la legislació d'autonomia del pacient (funcions administratives, accés pels serveis d'inspecció de la qualitat de l'assistència, etc.).

En qualsevol cas, el dret a rebre una informació completa sobre el tractament mèdic i assistencial que rep el pacient és un dret que la legislació d'autonomia del pacient configura de manera reforçada.

A més, la legislació en matèria de protecció de dades imposa l'obligació al responsable del tractament d'adoptar les mesures tècniques i organitzatives necessàries per garantir la seguretat de les dades personals tractades, inclosa la protecció contra el tractament no autoritzat o il·lícit (articles 5 i 24 RGPD).

Alhora, reconeix a la persona afectada el dret a presentar una reclamació davant, en aquest cas, aquesta Autoritat quan consideri que s'ha produït un incompliment o infracció de la normativa de protecció de dades que afecta el tractament de les seves dades personals (articles 77 RGPD), com seria el cas d'haver-se produït un accés indegut a les dades de la seva història clínica. Això, sens perjudici de poder emprendre altres accions legals que consideri oportunes.

En aquest context, sembla clar que, per tal d'emprendre aquesta o altres accions legals per a la defensa dels seus interessos, la persona reclamant ha de poder accedir a determinada informació sobre els accessos a la seva història clínica. En concret, ha de poder conèixer quins professionals han accedit a la seva informació, per tal de poder corroborar o no les sospites d'accessos indeguts i constatar una possible irregularitat pel que fa a les mesures que la normativa exigeix al responsable en relació amb la gestió de la seva història clínica.

Per altra banda, cal també tenir en compte la disposició addicional desena de l'LOPDGDD, que disposa el següent:

“Los responsables enumerados en el artículo 77.1 de esta ley orgánica podrán comunicar los datos personales que les sean solicitados por sujetos de derecho privado cuando cuenten con el consentimiento de los afectados o aprecien que concurre en los solicitantes un interés legítimo que prevalezca sobre los derechos e intereses de los afectados conforme a lo establecido en el artículo 6.1 f) del Reglamento (UE) 2016/679”.

En principi, la base jurídica de l'article 6.1.f) de l'RGPD no resulta d'aplicació quan un tractament de dades es du a terme per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en exercici de poders públics del responsable -com seria el cas del tractament de dades de salut en l'àmbit de l'entitat reclamada-. Ara bé, la disposició addicional desena de l'LOPDGDD preveu una habilitació per a la comunicació en base a l'interès legítim de tercers, com en aquest cas, de la persona reclamant.

En el cas que ens ocupa aquesta habilitació estaria fonamentada en l'interès legítim que amb caràcter general cal reconèixer al pacient –la persona reclamant-, atès que resulta un element de ponderació que justificaria, en els termes apuntats, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, l'accés al registre d'accessos produïts a la seva història clínica, per poder contrastar si aquests accessos s'ajusten a les previsions de la legislació examinada i comprovar eventuais sospites d'irregularitats.

A tot això, cal analitzar també la possible afectació que l'accés a la informació pública sol·licitada podria comportar pels drets de les persones afectades, això és els professionals que hagin accedit a la història clínica de la persona reclamant, quines dades puguin constar en el registre d'accessos a efectes de traçabilitat.

Les dades d'aquests professionals són dades personals protegides pels principis i garanties de la normativa de protecció de dades. Com s'ha dit en el fonament anterior

d'aquest informe, les dades dels professionals que accedeixen a la història clínica d'un pacient poden ser no només dades identificatives o laborals (identitat, càrrec, categoria o perfil professional), sinó també informació relativa al propi accés (data de l'accés i centre des d'on s'ha produït).

Els treballadors (en aquest cas, professionals assistencials, o d'altres perfils, dels serveis de salut) poden fer un cert ús privat dels recursos informàtics o les eines de treball, com ara un telèfon mòbil, un ordinador, etc., que l'empresa posa a disposició d'aquests per al desenvolupament de les tasques i funcions que tenen encomanades, d'acord amb les polítiques d'ús que hagi establert cada empresa. Respecte d'aquest ús privat, en termes generals, els treballadors poden tenir certa expectativa de privacitat.

Ara bé, més enllà d'això, no sembla que un treballador pugui tenir les mateixes expectatives quan utilitza aquestes mateixes eines per accedir a informació d'un tercer (el pacient), a la qual només hauria d'accedir per complir determinades tasques que té assignades en relació amb la prestació d'assistència sanitària al pacient (principis de limitació de la finalitat i minimització de dades (article 5.1.b) i c) RGPD)).

Com ja s'ha apuntat, la legislació d'autonomia del pacient delimita els usos de la història clínica i els accessos que es poden produir en relació amb aquests usos. Per això, la legislació fa recaure en els centres sanitaris una responsabilitat específica en relació amb la gestió, la conservació i la seguretat de les històries clíniques. En concret, segons l'article 11.4 de la Llei 21/2000: "els centres sanitaris han de prendre les mesures tècniques i organitzatives adequades per a protegir les dades personals recollides i evitar-ne la destrucció o la pèrdua accidental, i també l'accés, l'alteració, la comunicació o qualsevol altre processament que no siguin autoritzats."

Així, atès que qualsevol accés a les històries clíniques haurà de ser necessàriament gestionat, protocol·litzat i supervisat pel centre sanitari, i que la traçabilitat dels accessos resulta una mesura necessària per assegurar la protecció de la informació que s'hi conté, no sembla que l'expectativa de privacitat que els treballadors dels centres sanitaris poden tenir en d'altres parcel·les de la seva activitat professional resulti aplicable, en igual mesura, quan aquests treballadors accedeixen i gestionen la informació dels pacients, és a dir, les històries clíniques.

A més, el centre sanitari haurà d'haver informat (i format) els seus treballadors sobre la gestió correcta de les històries clíniques (i, per tant, de la impossibilitat de dur a terme accessos no justificats i de les conseqüències d'un incompliment en aquest sentit), entre d'altres, perquè així es desprèn de l'article 11.4 de la Llei 21/2021, esmentat, del deure de secret (article 11.6 Llei 21/2000) i dels principis de protecció de dades (en concret, dels principis d'integritat i de confidencialitat, ex. art. 5.1.f) RGPD).

Per tant, si tenim en compte que els professionals que puguin estar afectats per la reclamació presentada han de tenir informació prèvia sobre l'ús correcte de les històries clíniques i sobre la traçabilitat dels accessos que s'hi produeixen, no sembla que l'expectativa de privacitat d'aquestes persones, quan accedeixen i gestionen informació d'altri (expectatives que sí poden tenir en d'altres parcel·les de la seva activitat professional), pugui suposar un contrapès determinant en la ponderació esmentada.

Això, sens perjudici que la concurrència de circumstàncies personals i/o d'altres motius personals pogués arribar a justificar en algun cas concret una limitació a l'accés sol·licitat.

En el cas que ens ocupa, no es té constància que s'hagi efectuat el tràmit d'audiència previst a l'article 31 de l'LTC, el resultat del qual podria justificar, sempre que s'acrediti l'existència de circumstàncies personals o motius per a preservar la identitat d'alguna de les persones afectades, la denegació de l'accés a aquesta informació.

Com ha posat de manifest aquesta Autoritat amb anterioritat, als efectes de limitar-ne l'accés, cal acreditar circumstàncies concretes que permetin apreciar un perjudici clar pel fet que la persona reclamant pugui accedir a la identitat o altres dades personals d'aquestes persones. Així, per exemple, no seria suficient, a tal efecte, la mera manifestació de la negativa de la persona afectada a l'accés a les seves dades.

En atenció a les circumstàncies concurrents en el present cas, a la vista de la informació de què es disposa i sens perjudici del que pugui resultar del tràmit d'audiència esmentat, a priori el dret a la protecció de dades no justificaria la denegació de l'accés per part de la persona reclamant al registre d'accessos a la seva història clínica i, en concret, no impediria conèixer la identitat dels professionals que hi han accedit.

En qualsevol cas, recordar que el principi de minimització de dades (article 5.1.c) RGPD), exigeix que l'accés es limiti a les dades estrictament necessàries per assolir la finalitat pretesa. Conèixer la identitat i, si escau, el càrrec, categoria o perfil dels professionals que accedeixen a la història clínica i altres dades vinculades a l'accés (data i hora, motiu i centre), resultaria proporcionat, atès que permet comprovar, si escau, possibles accessos indeguts. En canvi, no resultaria pertinent comunicar altres dades personals, com ara el número de DNI, dades de contacte d'aquests professionals o altres que, val a dir, la persona reclamant tampoc demana.

El que s'ha indicat anteriorment s'entén sense perjudici dels efectes que es derivin de la fermesa de la Sentència núm. 299/2022, de data 31 de juliol de 2023, dictada pel Jutjat contenciós núm. 13 de Barcelona, en el recurs 392/2022, que resol un cas similar al present.

Conclusió

La normativa de protecció de dades no impedeix comunicar a la persona reclamant la informació que sol·licita relativa a la identitat dels professionals que han accedit a la seva història clínica.

Barcelona, 14 de març de 2024